

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับประจำวันที่ ๘ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๑,๓ มูลค่าข่าว ๔๐๗,๓๕๒.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

สฎิปหน้า 1 เดลินิวส์

ก รณี “บทรักในสถานที่สาธารณะ” ที่มีใช้การแสดง แต่คือชีวิตจริง ที่สถานที่แสดงออกมิใช่แค่สถานที่สาธารณะที่ลับตาคน แต่จะเป็นที่โหมเมื่อไหร่ก็ได้ ไม่เว้นแม้แต่ในรถสาธารณะ เป็นกระแสกริโครมในสังคมไทยอยู่เป็นระยะ ๆ และดูเหมือนจะ “แพร่หลายมากขึ้นเรื่อย ๆ” ซึ่งไม่ใช่มีเฉพาะระหว่างเพศชายกับหญิง...อย่างล่าสุดก็เพิ่งมีกรณี่เรื่องมีดงที่ทราบ ๆ กัน กรณี่แบบนี้ในด้านหนึ่งอาจจะดูเป็นเรื่องเฉพาะตัวบุคคลเท่านั้น แต่ในขณะเดียวกันก็ต้อองนับว่า “เป็นเรื่องระดับสังคม” ด้วย!!

คนในสังคมส่วนหนึ่งตั้งคำถามถึงกรณี่นี้ ขณะที่คนอีกส่วนหนึ่งตั้งคำถามถึงสังคม “สังคมไทยในยุคปัจจุบันมันอย่างไรกัน?”

ทั้งนี้ กับกรณี่ “บทรักในสถานที่สาธารณะ” ที่กำลังฮือฮาในยุคนี้ นักวิชาการด้านสังคมวิทยา ผศ.ชวลีวิทย์ เจียรจิตต์ คณบดีคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) สะท้อนผ่าน “สฎิปหน้า 1 เดลินิวส์” ว่า...การแสดงออกถึงความรักแบบนี้เป็นธรรมชาติของมนุษย์ และไม่ใช่อะไรที่ผิด เพียงแต่ควรแสดงออกในเวลาและสถานที่ที่เหมาะสม ซึ่งเรื่องนี้แต่ละวัฒนธรรมก็มีมุมมองไม่เหมือนกัน แต่หากอยู่ในสังคมแบบไหนก็ควรจะมีการพกฏกติกาดูด้วย โดยกับสังคมไทยนั้น แม้จะเปิดกว้างในเรื่องเพศและการแสดงออกมากขึ้น แต่ก็ยังไม่เปิดกว้างจนถึงขั้นยอมรับ “การแสดงออกอย่างเปิดเผย” โดยเฉพาะ “ในสถานที่สาธารณะ” โดยพฤติกรรมหรือการแสดงออกบางอย่างควรทำใน

สถานที่ส่วนตัวเท่านั้น ยิ่งถ้าเป็นสถานที่สาธารณะที่มีพื้นที่จำกัด ผู้คนต้องอยู่ใกล้กันมาก ๆ พฤติกรรมนี้ก็อาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่ดี หรือนำสู่การว่ากล่าว ซึ่งหากต่างฝ่ายต่างจบก็คงไม่มีปัญหา แต่จะมีปัญหาเมื่อต่างฝ่ายต่างคิดว่าทำถูก หรือไม่ผิด อาจลงท้ายด้วยการปะทะอารมณ์ หรืออาจจบที่ความรุนแรงได้

“ประเด็นเรื่องขนาดพื้นที่ที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่เกิดระดับหรือเข้าให้คนเกิดความรู้สึกไม่ดีกับพฤติกรรมที่คิดว่าไม่เหมาะสม ไม่ถูกกาลเทศะ อย่างเช่นเหตุการณ์ล่าสุดที่สังคมให้ความสนใจ...” ผศ.ชวลีวิทย์

ระบุ อย่างไรก็ตาม นักวิชาการด้านสังคมวิทยาขยบนั้นบอกว่า...แต่ส่วนตัวก็ยังมองว่า การลงโทษรุนแรง หรือการใช้มาตรการที่รุนแรงเกินไปก็อาจจะไปกระทบ “สิทธิส่วนบุคคล” ได้ ดังนั้น ทางที่ดีก็ควรต้องเร่งสร้าง “จิตสำนึก” รวมถึงส่งเสริมให้คนเข้าใจถึงเรื่องการวางตัวกับ “กาลเทศะ” ในยามที่ต้องอยู่ในพื้นที่สาธารณะ อย่างนี้จึงจะดีที่สุด

กับประเด็นที่มีการตั้งคำถามเกี่ยวกับ “ศีลธรรม” ของสังคมไทยในปัจจุบัน ว่าเข้าคู่ช่วงคลดต่ำหรือไม่?? เกี่ยวกับประเด็นนี้ ผศ.ชวลีวิทย์

ระบุว่า...นั้นไม่เกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยต้องเข้าใจว่า...คนยุคใหม่ เกิด และเติบโตมาในสภาพที่สังคมไทยเป็นเช่นนี้ ดังนั้น หากจะกล่าวโทษ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็คงไม่ถูกต้องนัก ซึ่งหากจะรุนแรงก็ให้เกิดจิตสำนึก ให้ตระหนักถึง **“มารยาท”** ในพื้นที่สาธารณะ ก็ต้องเริ่มกันตั้งแต่สถาบัน ครอบครัว โรงเรียน-สถานศึกษา ผู้หลักผู้ใหญ่ในสังคม รวมถึงศิลปิน-ดารา-คนมีชื่อเสียง ที่ต้องช่วยกัน และร่วมกันแสดงตัวอย่างในด้านที่ดีออกมา...

ทั้งปลูกจิตสำนึก “เคารพสิทธิส่วนตัว”

สร้างความเข้าใจ “ใส่ใจสิทธิส่วนรวม”

ทางด้าน ดร.จิตรา ดุษฎีเมธา ประธานโครงการศูนย์พัฒนาความ สุขของมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ก็สะท้อนถึงกรณี **“บทรักในสถานที่สาธารณะ”** โดยระบุว่า...ปัจจุบันสังคมไทยเป็น **“สังคมเหวง”** โดยผู้คนในสังคมนี้จะ มีลักษณะการใช้ชีวิต การแสดงออก ในแบบ **“ต่างคนต่างไม่แคร์กันและกัน”** เพราะเข้าใจไปเองว่า...ไม่ต้องสนใจใคร และไม่มีใครสนใจกัน จึงทำให้กล้าที่จะแสดงออกในแบบ

ผิด ๆ เช่น การพลอดรัก แสดงบทรัก โอ้อโลมปฏิโลมกัน ในพื้นที่ สาธารณะ ชนิดไม่แคร์สายตาคนรอบข้าง

ทั้งนี้ เรื่องนี้กรณีนี้ เกิดขึ้นจากปัจจัยหลายด้าน เช่น เกิดจากความเก๋กตทางอารมณ์ หรือจากการถูกเลี้ยงดูเข้มงวดมากไปในวัยเด็ก ทำให้เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่จึงอยากที่จะทำตามความต้องการของตนเองมากขึ้น โดยไม่สนใจ หรือไม่ใส่ใจกับความรู้สึกของคนรอบข้าง ซึ่งบางครั้งก็อาจจะเลยเถิด จนลืมคำว่า...**“เหมาะสม”** และพอดี หรือจนกระทั่งขาดความรับผิดชอบต่อสังคมไป

เกิด **“สำนิยมแบบตัวใครตัวมัน”** เท่านั้น

เป็น **“สังคมข้างมันฉันไม่แคร์”** มากขึ้น!!

“บางทีการที่แสดงออกแบบนี้ อาจเป็นเพราะเติบโตมาตั้งแต่เด็ก จนวันหนึ่งเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ก็อยากจะทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามกับข้อห้ามในสมัยเด็ก โดยคิดว่าโตแล้วจะทำอะไรก็ได้ จนลืมมองคนรอบข้างไป ที่สำคัญยังนำไปสู่การเรียกร้องสิทธิแบบผิด ๆ โดยเฉพาะสิทธิแบบข้างมันฉันไม่แคร์ ที่บางครั้งก็เป็นข้อเรียกร้องที่ไร้วินัยและไร้กฎหมาย”...เป็นอีกส่วนจากการระบุของประธานโครงการศูนย์พัฒนาความ สุขของมนุษย์ มศว ที่สะท้อนถึงกรณี **“บทรักในสถานที่สาธารณะ”** พร้อมทั้งยังมีการระบุด้วยว่า...ความจริงทุกคนมีสิทธิที่จะแสดงความรักต่อกัน แต่จะที่ไหน หรือกับใคร อย่างไร ก็ควรคำนึงถึงเรื่องกาลเทศะด้วย ไม่ใช่คิดแบบตัวใครตัวมัน ชัดตนเองเป็นใหญ่ไปเสียทั้งหมด

“บทรักในสถานที่สาธารณะ” นับวันจะเกร่อ

มุมหนึ่งนี่ก็อาจเป็นเรื่อง **“สิทธิส่วนบุคคล”**

แต่มุม **“จิตสำนึกสาธารณะ”** นี่ก็สำคัญ!!!